

Combat del somni

(Poemes de Josep Janés)

*T'he retrobat aquesta nit
Retrobar-te en els besos no donats
Cada nit, dintre mes parpelles closa
Els murs que t'isolen del cel i el mar*

Miquel Ortega
(Barcelona, 1963)

*El somni meu en els teus ulls
Un horitzó de glòries
Suau, la teva veu*

Moisès Bertran
(Mataró, 1967)

*Mai més
La llum
Enduu-te'm*

Ricardo Llorca
(Alacant, 1978)

*Voldria veure el somni meu
Les teves nits
Ja no seràs mai més record*

Carlota Garriga
(Bèlgica, 1937)

*Entre esbarzers
Ara deus ser
Blanc*

Jordi Flaquer
(Calella, 1983)

*Damunt de tu només les flors
Aquesta nit
Fes-me la vida transparent
Ara no sé si et veig encara
Jo et presentia com la Mar*

Frederic Mompou
(Barcelona 1893-1987)

Josep Janés i Olivé (Collblanc (Barcelona), 1913 – Santa Margarida i els Monjos (Barcelona), 1959) fou un poeta i editor català. La Biblioteca Josep Janés i Olivé del barri de Collblanc i l'Escola Josep Janés de l'Hospitalet porten el seu nom.

A la seva joventut va escriure tres llibres de poemes. El segon, **“Combat del somni”**, amb la dedicatòria: “Sonets a Maria Victòria, que va morir amb el seu somni”, és una col·lecció de vint sonets publicats el 1937. El poemari està dividit en dues parts: els sis primers sonets van ser escrits el 1934; els catorze restants el 1936, quan Janés tenia 23 anys, després que Maria Victòria fos trobada morta al seu llit un matí.

Fruit de la gran amistat que hi havia entre Janés i el compositor Frederic Mompou (igual que entre les seves respectives dones, Esther Nadal i Carme Bravo) va néixer el primer cicle de cançons que porta el mateix nom i està conformat per 5 dels sonets: “Damunt de tu només les flors” (escrita el 1942), “Aquesta nit un mateix vent (1946)”, “Jo et pressentia com la mar” (1948), “Ara no sé si et veig encar” (1950) i “Fes-me la vida transparent” (1951), i que són una obra clau dintre de tot el catàleg de música vocal del compositor.

L'any 2005, parlant amb Carme Bravo (amb qui vam treballar l'integral de l'obra vocal d'en Mompou abans del nostre primer enregistrament), va sorgir la idea de posar música als 15 sonets restants i així completar el cicle.

Ja comptàvem amb les 3 cançons de la Carlota Garriga (compostes el 1993 motivada per la mort de Frederic Mompou) i de seguida que van rebre la proposta, els compositors Ricardo Llorca, Moisès Bertran, Miquel Ortega i per últim Jordi Flaquer, van fer possible assolir aquest projecte amb les seves visions musicals tan diverses.

El resultat ens permet presentar per primer cop el cicle sencer del “Combat del somni” de Josep Janés, que és un bon exemple del moviment literari en Catalunya que es va truncar amb la guerra civil i que representa la passió i tristesa d'un jove enfront de la mort de la seva estimada.

Amb ell ens capbussem en un llac d'emocions que brollen del record de la seva amor perduda, la idealització de la seva imatge, la percepció de la seva presència transformada, l'intent d'imaginar com serà ella i com viuran el seu amor en aquest nou estat, tot combatent el somni de la mort.

Marisa Martins i Mac McClure

Marisa Martins

La mezzosoprano hispano-argentina va iniciar el seus estudis a Buenos Aires i els va continuar al Conservatori Superior Municipal de Barcelona.

El seu repertori operístic abasta principalment Monteverdi (Ottavia, Proserpina, Minerva), Mozart (Dorabella, Annio, Zerlina, Idamante, Tamiri) i Rossini (Zaida, Doralice, Roggiero), rols que ha interpretat al Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Teatre de la Zarzuela i Teatre Real de Madrid, Teatre de la Monnaie de Brussel•les, Rossini Opera Festival de Pesaro, Festival Mozart de A Coruña, entre d'altres. En el 250è aniversari de Mozart, debutà al Festival de Salzburg amb "L'oca del cairo" i "Lo sposo deluso". Per a refermar-se en aquest repertori ha tingut la sort de col·laborar amb directors de la talla de René Jacobs, Harry Bicket, Giovanni Antonini, Fabio Biondi, Christopher Hogwood, Alberto Zedda, Ottavio Dantone, Attilio Cremonesi, entre d'altres.

Especialment interessada en la relació veu-moviment, intervé en produccions que combinen música i dansa contemporània en els teatres de Basilea, Lucerna, Hebbel-Theater de Berlín, L'Òpera de Colònia, Brooklyn Academy of Music de Nova York, Festival de música antiga d'Innsbruck, col·laborant amb reconeguts coreògrafs com Trisha Brown, Joachim Schloemer i Charles Moulton.

En el camp del Lied sent predilecció per la música francesa i espanyola, la qual cosa l'ha dut a estrenar diverses obres de compositors catalans com Xavier Montsalvatge, Frederic Mompou, Miquel Ortega, Xavier Benguerel, Enric Palomar, David Padrós, Josep M. Mestres Quadreny i Jordi Rossinyol.

Guardonada amb l'Orphée d'Or 2008 a la categoria "Grandes Voix Humaines. Henry Jacqueton" per "El gran burlador" del segell Lauda. De la seva discografia destaquen també "Monteverdi Madrigali Guerrieri ed Amorosi" –Harmonia Mundi-, amb René Jacobs; Frederic Mompou –Warner Music- amb l'Orquestra Real Filharmonía de Galicia; i de Columna Música: "Frederic Mompou –Combat del Somni-"; "Requiem" de Xavier Benguerel (premi CD Compact 2007 –categoria Música Coral- ; "Xavier Montsalvatge Integral de Canto (Vol. I)" i, del mateix compositor, l'òpera "El gato con botas" amb Antoni Ros Marbà i l'Orquestra del Liceu (nominada per als premis Grammy del 2004 al millor enregistrament d'òpera).

www.marisamartins.com

Mac McClure

Mac McClure va néixer a Florida, EEUU. És llicenciat en filologia per la Universitat de Carolina del Nord, EEUU. Va començar els seus estudis musicals amb Consuelo Colomer, i va continuar amb Michael Zenge i Phyllis Rapperport. Al 1984 es va traslladar a Barcelona per estudiar amb Carlota Garriga a la prestigiosa Acadèmia Marshall, institució fundada el 1901 per Enric Granados. A partir de 1991 va començar a treballar amb Alícia de Larrocha el repertori espanyol i clàssic. Ha dedicat un gran esforç al repertori per a piano espanyol (Albéniz, Balada, Esplà, Falla, Granados, Montsalvatge, Mompou, Rodrigo, Surinach, Turina...) La música per a piano i veu forma gran part del seu repertori (l'obra completa de Granados, Montsalvatge, Albéniz, Mompou, Ginastera, Toldrà i Turina) i des del 1998 treballa amb Dalton Baldwin la música francesa (preparant l'integral de Debussy, Faure i Poulenc)

El repertori de Mac McClure s'entén de Bach a Lutoslawski, Messian i Rzewski. Les seves interpretacions de la música del segle XX i la música contemporània han sigut aclamades per la crítica, el públic i els seus compositors. Ha estrenat obres de Montsalvatge, Mompou, Morera, Arauco, Borràs, Henze, Bertran, Llorca, Comellas, Mesa, Taverna-Bech, Garriga, i Turull. Ha treballat d'una manera molt estreta amb Ingrid Arauco, Carlota Garriga, Moisès Bertran, Ramón Humet, Alberto García Demestres, Ernest Borràs, Xavier Montsalvatge, Joaquín Nin-Culmell, Carlos Surinach, Luis Carlos Figueroa, Jaime Leon, Miguel del Àguila, i Xavier Turull (qui va ser el seu mestre de música de cambra). El seu repertori per a piano i orquestra inclou obres de Del Àguila, Bolcom, Barber, Daugherty, Turina, Garriga, Montsalvatge i Surinach.

Entre més de 40 gravacions en CD; destaquen la primera gravació mundial de les cançons d'Isaac Albéniz, música transcrita per Lizst, Saint-Saens, i Busoni de JS Bach. La primera gravació mundial del quintet op. 49 d'Enric Granados que va rebre excel·lents crítiques a la revista Gramophone (2002) i a International Record Review. Un CD d'obres catalanes entorn de Mompou juntament amb l'obra completa de piano i veu, i un CD de música de Manuel Valls. És el coordinador de tres projectes actualment: L'obra completa de Xavier Montsalvatge (8 CD's en el mercat). Totes aquestes gravacions, són producte de Columna Música.

És el co-editor, junt amb Frances Barulich de l'obra per a piano i veu d'Isaac Albéniz, els mesos de Joaquim Cassado, Las Tonadillas de Enric Granados tots publicat per la editorial Boileau.

2010 entra com a professor associat al Conservatori de Musica de la Universitat Nacional de Colòmbia. Del 2011-2014 fou director del Conservatori de Musica de la Universitat Nacional de Colòmbia. 2013 fou nomenat vocal de la junta de la Filharmònica de Bogotà.

www.macmcclure.com

Duo Martins-McClure

El pianista nord-americà-espanyol Mac McClure i la mezzosoprano Marisa Martins argentino-espanyola viuen i treballen durant més de vint anys a Catalunya incorporant-se a la vida musical catalana tot just arribar a Barcelona. Des de fa uns anys, Mac McClure resideix a Bogotà on és professor associat al Conservatori de música de la Universitat Nacional des de 2010, el que ha portat al duo a expandir fronteres assíduament cap a Llatinoamèrica, sempre portant la música espanyola en general i catalana en particular, com també el repertori francès que van estudiar en profunditat amb Dalton Baldwin.

Junts o de manera individual han treballat directament amb els compositors Xavier Montsalvatge, Xavier Turull, Carlota Garriga, Moisès Bertran, Ricardo Llorca, Ernest Borràs, Miquel Ortega, Xavier Benguerel i molts més. El mateix Montsalvatge els va demanar que gravessin les seves cançons. Van treballar l'obra completa per a veu i piano de Mompou amb la seva vídua, la pianista Carmen Bravo, i el repertori espanyol en nombroses ocasions amb Alicia de Larrocha.

Han gravat diversos CD dedicats integralment a les cançons de Montsalvatge, Mompou, Albéniz, i Borràs.

Han actuat per tot l'Estat Espanyol, a França, Estats Units, Colòmbia, Perú, Equador, Argentina i Anglaterra, sempre amb gran èxit del públic i elogis de la crítica internacional. El repertori del duo és molt ampli; a més d'autors catalans i espanyols s'han especialitzat en música francesa (Poulenc, Debussy, Fauré i Ravel).

